

[Finansministeren.]

reglerne vedrørende kommunernes folkepensionsudgifter, at kommunernes byrder ikke øges med mere end den direkte andpart, der er pålagt kommunerne ved gennemførelsen af folkepensionsloven.

Vi har inden for regeringen drøftet, hvem der egentlig skulle svare på denne opfordring. Der kunne jo være tale om indenrigsministeren, idet der fra den fælleskommunale udligningsfond ydes refusion til dækning af folkepensionsudgifter, og der kunne i særlig grad være tale om socialministeren, da jo langt den største del af folkepensionsudgifterne dækkes ved refusion, som går over socialministeriet; men vi er blevet enige om, at realiteten i spørgsmålet vel i særlig grad vedrører finansministeriet, idet det — i det omfang refusionsreglerne skal ændres — vil betyde større udlæg fra statskassen, der skal overføres til kommunerne.

Jeg skal straks sige til de ærede forslagsstillere, at vi er enige i sagens realitet, dette, at der må foretages sådanne ændringer i refusionsreglerne, at kommunernes byrder ikke stiger ud over det, som deres udgifter nødvendigvis må stige som følge af stigning i folkepensionen, idet kommunerne nu engang bærer en del heraf. Om det derimod er nødvendigt som følge heraf at fremsætte lovforslag, er jeg ikke ganske sikker på. Vi gennemførte jo ved lov nr. 490 af 19. december 1951 de bestemmelser, at refusionsreglerne fastlægges af socialministeren efter forhandling med finansministeren og finansudvalget, og i øjeblikket har vi regler, der går ud på, at kommunerne midt i hvert kvartal får udbetalt et forskud på 70 pct. af de i det pågældende kvartal forventede refusionsberettigede sociale udgifter, og restbeløbet udbetales så efter regnskabsårets afslutning førstkommande 15. december. I øvrigt er i min tid datoen netop rykket frem til 15. december.

Det skulle være muligt, hvis finansudvalget godkender det, at foretage ændringer af disse regler, således at de 70 pct. blev sat i vejret. Regeringen har allerede tidligere, når vi har drøftet folkepensionsspørgsmålet med kommunerne, gjort opmærksom på, at vi var parat til at foretage ændringer i refusionsreglerne; dette har da også, før dette forslag blev fremsat, været overvejet inden for administrationen, og

kort før forslaget blev fremsat, havde jeg en forhandling med repræsentanter for kommunerne. Disse forhandlinger har været fortsat i den senere tid. Jeg har nylig haft en forhandling med repræsentanter både for hovedstaden, købstæderne, de bymæssige kommuner og sognekommunerne, og vi er enige om, at der bør ske en forhøjelse af de 70 pct. Vi er endnu ikke helt enige om, hvor stor denne forhøjelse skal være. Der er lidt uenighed om, hvor stor stigningen i kommunernes udgifter egentlig vil blive, men vi har bedt sagkyndige se på dette spørgsmål.

Derudover har kommunerne rejst problemet om tilskudsreglerne vedrørende den fælleskommunale udligningsfond. Den fælleskommunale udligningsfond refunderer jo kommunerne afholdte udgifter et par år efter, at disse udgifter er afholdt, og det er klart, at det tidsrum, der forløber mellem udgifternes afholdelse og tilskuddets ydelse, får særlig betydning i perioder med stigende udgifter. Man kan have et lidt forskelligt syn på, hvorvidt stigningen i udgifterne nu er så stor, at det vil være nødvendigt også at røre ved dette område. Det er særlig dette punkt, vi har drøftet med kommunerne for nylig, og som nu er genstand for undersøgelse af eksperterne.

I øvrigt — det vil jeg gerne bemærke til slut — har de overvejelser og undersøgelser, som har fundet sted i den senere tid i administrationen af alle disse spørgsmål, overbevist mig om, at det ville være meget ønskeligt, om hele mellemregningsforholdet mellem staten og kommunerne blev gjort til genstand for en dyberegående undersøgelse, for at vi måske kunne nå frem til en forenkling og rationalisering af de gældende mellemregningsordninger. Jeg har derfor forelagt for kommunernes repræsentanter den tanke, at vi skulle lade eksperter dels fra socialministeriet, indenrigsministeriet og finansministeriet, dels fra kommunernes organisationer undersøge hele dette spørgsmål, således at vi — forhåbentlig — kunne nå frem til en ny, forenklet ordning, der kunne få virkning fra 1. april næste år.

Kommunerne er, så vidt jeg forstår, meget interesserede i den tanke. Det kunne jo så være, at den første opgave for disse eksperter vil blive at bistå os med at finde